

บทความวิชาการ

เมืองกีฬากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

วงศ์พัทธ์ ชูดำ¹ เกศนิชา อาษา¹ และเพ็ญพักตร์ หนูผุด²

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง

² คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

Received: 13 July 2023 / Revised: 11 August 2023 / Accepted: 31 August 2023

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับเมืองกีฬากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยการนำแนวคิดคุณภาพชีวิต มาใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล เป็นกรอบแนว คิดทฤษฎี การเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้ดำเนินการโดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศและต่างประเทศ เรื่องเมืองกีฬากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเนื้อหาครอบคลุมประเด็นดังนี้ (1) การส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย (2) กีฬามวลชน (3) วิถีชีวิตของประชากร (4) เศรษฐกิจการกีฬา (5) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทั้งนี้เมืองกีฬาจะเกิดผลสัมฤทธิ์ขึ้นได้ต้องได้รับการมีส่วนร่วมจากประชาชนในจังหวัดภาครัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน

เข้ามาเป็นตัวขับเคลื่อน ให้เป็นเมืองกีฬาที่ยั่งยืน เมืองกีฬาจึงเป็นสถานที่สร้างเสริมความสุขของประชากรในสังคมได้ทุกเพศทุกวัยและมีส่วนในการเสริมสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาความเจริญจากชุมชนไปสู่สังคม ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของเยาวชน และประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีส่วนส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

คำสำคัญ: เมืองกีฬา / การพัฒนาคุณภาพชีวิต / ส่งเสริมสุขภาพ

REVIEW ARTICLE**SPORT CITY AND THE DEVELOPMENT OF PEOPLES QUALITY OF LIFE****Wongphat Chudum¹ Ketnicha Hasa¹ and Penpak Noopud²**¹ Faculty of Education of Thailand National Sports University Trang Campus² Faculty of Health and Sports Science, Thaksin University

Received: 13 July 2023 / Revised: 11 August 2023 / Accepted: 31 August 2023

Abstract

This review article focuses on the concept of sports city and the improvement of quality of life. It deals with the analysis of data as a conceptual framework for the management of Physical Education classes in line with the quality of development with the content covering the following issues (1) Health promotion and exercise (2) Mass sports (3) Life history of the population (4) Sports economy (5) Advancement of technology. With this regard, sports cities can be success with the participation of the people in the province, the government sector, local government and the private sector to be leading the promotion of sports in their respective cities. In order to be a sustainable

sports city, therefore they should be a place to promote the happiness of people of all ages and to play a part in enhancing the economy to develop prosperity from community to society. It also affects the quality of life of the youth and people when they enjoy and engage themselves in an enjoyable and sustainable society by engaging them to do sports.

Key word: Sports City / Quality of Life Development / Health Promotion

บทนำ

การกีฬาเป็นส่วนสำคัญที่พัฒนาสุขภาพร่างกายให้มีความแข็งแรงและยังช่วยนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทย นอกจากนี้ ยังส่งผลทางอ้อมถึงเศรษฐกิจและสังคมได้ไปแนวทางที่ดี อย่างไรก็ตามสถานการณ์การจัดการการกีฬาในปัจจุบันได้มีแนวโน้มที่ทำให้ประเทศไทยต้องปรับทิศทางการส่งเสริมสุขภาพให้มีการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน โดยยึดเป้าหมายตามแผนในการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ที่ใช้มาเป็นแนวทางการพัฒนาการกีฬาและยังมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากแนวคิดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งได้ให้คำนิยามว่า การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วนและเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ “เมืองกีฬา” (Sport City) เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตั้งแต่เยาวชนจนถึงระดับผู้สูงอายุ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน การรักษาความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย เป็นปัจจัยของเศรษฐกิจที่ดีและสังคมที่มั่นคง “ร่างกายที่แข็งแรงจะอำนวยผลให้สุขภาพจิตใจสมบูรณ์และเมื่อมีสุขภาพสมบูรณ์ดีพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ย่อมมีกำลังทำประโยชน์ สร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมของบ้านเมืองได้เต็มที่” ความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 (Walailuk University, 1996)

จากพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการมีสุขภาพที่แข็งแรงของร่างกายซึ่งได้มาจากการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำให้ร่างกายของเราจะมีสุขภาพความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการสร้างสรรค์สังคมให้เกิดเศรษฐกิจที่ดีและมีการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างยั่งยืนและมั่นคง การออกกำลังกายจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของคน ผลที่ได้นั้นนอกจากทำให้มีสุขภาพดีหรือสามารถประกอบกิจการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา นับว่าเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสมรรถภาพของร่างกาย จะเห็นได้ว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นได้นำเอาการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามาเป็นสิ่งที่ช่วยในการพัฒนาคุณภาพของประชากรของประเทศทำให้เกิดความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพที่ดี อีกทั้งสามารถลดความเครียดในด้านต่างๆ จากชีวิตประจำวันได้นอกจากนั้นแล้วยังช่วยฝึกฝนให้ประชาชนเป็นคนมีระเบียบวินัย มีความยุติธรรมในสังคม อันเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก จะอาศัยกระบวนการของกีฬา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความ

รับผิดชอบหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น องค์กรของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งองค์กรระหว่าง ประเทศจึงได้สนับสนุนให้มีการใช้กีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริม คุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศตน เมืองกีฬาจึง เป็นที่จะต้องมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อ วงการกีฬาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน

แผนและนโยบายการพัฒนาเมืองกีฬาในประเทศไทย

ประเทศไทยมีแนวคิดการพัฒนากีฬาและเมือง กีฬาในประเทศไทยโดยคณะกรรมการการขับเคลื่อนการ ปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศ จึงได้ทำการศึกษา และตรวจสอบข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องของเมืองกีฬา (Sport City) ของประเทศ ไทย พบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเมืองกีฬา ดังต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) การพัฒนาประเทศ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นการสร้างกลไกในการจัดทำนโยบาย สาธารณะที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพตาม แนวคิดทฤษฎีนโยบายที่ห่วงใยสุขภาพ โดยบูรณาการการ ทำงานทุกภาคส่วนและมีความเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นนโยบาย ระดับชาติ พื้นที่ และชุมชน ที่จะนำไปสู่การสร้าง สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีสุขภาพดีและให้ ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่าง ครบวงจร โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ให้แก่ประเทศ จากกิจกรรมและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง กับอุตสาหกรรมกีฬา

2. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดเรื่องเมืองกีฬาไว้ใน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) โดยมีสาระสำคัญคือให้มีการศึกษา พัฒนาเมืองกีฬาต้นแบบและวางแผนการจัดตั้งเมือง กีฬาในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมีความประสงค์ให้ เมืองกีฬาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนการ กีฬาและเป็นปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาเพื่อ การท่องเที่ยวและนันทนาการให้สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน และไม่ใช่เป็น เพียงการมุ่งเน้นในเรื่องการจัดกิจกรรมการกีฬาขึ้น พื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชนเท่านั้น

3. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา เมืองกีฬาเป็นเครื่องมือในการ เสริมสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติ โดย การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) อย่างเป็นรูปธรรม โดยการจัดกิจกรรมการเล่นการกีฬา การออกกำลังกายการจัดการฝึกอบรมกีฬาประเภท ต่างๆ และการจัดการแข่งขันกีฬาควบคู่ไปกับการ ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ (Sport Tourism) รวมทั้งการ ให้บริการที่พักและการขนส่งระหว่างที่พักและสนาม กีฬาที่มีความสะดวกสบายให้นักกีฬา นักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจทั่วโลก นโยบายของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มิให้เห็นว่าเมืองกีฬา ควรมีลักษณะเป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาที่มุ่งเน้นการฝึกซ้อมกีฬากา รเล่นกีฬา การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ การจัดการ

แข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ทั้งนโยบายและแผนการพัฒนาทั้ง 3 แผนนั้น ได้มีแนวคิดที่จะผลักดันวงการกีฬาของประเทศไทยเป็นไปในทิศทางที่ดีสู่การพัฒนากีฬาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องโดยได้รับความร่วมมือจากทั้งภาครัฐบาลและเอกชนในการขับเคลื่อนหรือสนับสนุนความเป็นเมืองกีฬาที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน และสามารถพัฒนาการกีฬาได้เป็นอย่างดีเป็นระบบ มีการจัดการที่เป็นแบบแผนในการสร้างเมืองกีฬาเพื่อให้เกิดความยั่งยืนตามแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่จะกำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตามเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ” หรือตามคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยมีระยะเวลาบ่งคับนานถึง 20 ปี” (National Economic and Social Development Board, Office, 2020)

แนวคิดเมืองกีฬา

“เมืองกีฬา” คือ จังหวัดหรือพื้นที่ทางการปกครองที่มีความพร้อมในการพัฒนาและจัดกิจกรรมการกีฬา เพื่อประโยชน์ สุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน การสร้างความเป็นเลิศ การพัฒนาองค์ความรู้ ทางการศึกษา การฝึกซ้อม และการจัดการแข่งขันกีฬา รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคประชาสังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นเมืองที่มีความโดดเด่นในด้านการบริหารจัดการกีฬาในด้านต่างๆ กล่าวคือ

1. สามารถให้บริการการกีฬาและสร้างคุณภาพชีวิต (Sport for Life) ให้แก่ประชาชน นักกีฬาและนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ จนสามารถพัฒนาไปสู่การปรับเปลี่ยนวิถีทางในการดำเนินชีวิตไปสู่สังคมแห่งการออกกำลังกายและเล่นกีฬา (Sport Community) และการสร้างระเบียบวินัย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน (Social Regeneration) โดยเมืองกีฬานี้ จะมีโครงสร้างพื้นฐานประกอบด้วย สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกายสวนสาธารณะและสถาบันการศึกษาที่มีองค์ความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ตามที่ต้องการ ซึ่งอาคารสถานที่ดังกล่าวสามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลก (Sport Event) ได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ชาติที่เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ชมทั่วโลก

2. สามารถสร้างและพัฒนา นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศจนเป็นที่รู้จักในระดับโลก โดยการสร้างและพัฒนา นักกีฬาที่มีพรสวรรค์ (Talent) ตั้งแต่เด็กและเยาวชนในโรงเรียนกีฬา (Sport Academy School) และพัฒนาต่อเนื่องในศูนย์พัฒนานักกีฬา (Sport Center) ซึ่งมีอุปกรณ์และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามหลักการวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติที่มีขีดสมรรถนะระดับโลก (Elite Athlete) ต่อไป

3. สามารถสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) และการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยวหรือนันทนาการ (Sport Tourism) อย่างเป็นรูปธรรม อาทิเช่น การจัดกิจกรรมการเล่นการกีฬา

การออกกำลังกาย การจัดการฝึกอบรมกีฬาและการจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ ในระดับนานาชาติและระดับโลก รวมทั้งการให้บริการที่พักและการขนส่งระหว่างที่พักและสนามกีฬาที่มีความสะดวกสบายให้นักกีฬา นักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจทั่วโลก

เมืองกีฬาจึงมีความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยมีเป้าประสงค์ที่ชัดเจน และมีความสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนากีฬาของประเทศไทยตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 โดยจะเป็นส่วนสำคัญในการนำไปพัฒนาประเทศในอนาคตได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเป็นการพัฒนากีฬาไทยให้ตอบสนองเป้าประสงค์ของการปฏิรูปประเทศไทยอันจะส่งผลให้ประชาชนทั้งประเทศรักการออกกำลังกาย มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม (Thailand National Reform in Sports, Arts, Culture, Morality and Ethics Board, National Reform Council, 2020)

แนวทางการจัดตั้งเมืองกีฬา

เมืองกีฬาเป็น “เมืองที่มุ่งเน้นพัฒนาด้านกีฬา” โดยใช้กีฬาเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและด้านสังคม เศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องตามนิยามขององค์การอนามัยโลกที่ให้ความหมายของ “เมืองน่าอยู่” หรือ “Healthy Cite” ว่าเป็นเมืองที่มีการสร้างสรรค์และปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและสังคมอย่างต่อเนื่องรวมทั้งมีการขยายแหล่งทรัพยากรของชุมชน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้ศักยภาพหรือคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุด องค์ประกอบของเมืองน่าอยู่-ชุมชนน่าอยู่ ที่เชื่อมโยง

กันในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวมและมีชุมชนเข้มแข็งเป็นรากฐานในการพัฒนา

ประเทศในทวีปยุโรปนั้นได้มีการเปลี่ยนสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ มาพัฒนาให้เป็นสภาพสังคมที่อาคารสถานที่สวยงาม มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีสถานที่ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งหลายประเทศในยุโรปมีความพยายามที่จะใช้การจัดมหกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังจะล่มสลาย ในทวีปยุโรปมีทิศทางการสร้างเมืองกีฬาที่มีความเข้มแข็งเป็นอย่างมากระหว่างพื้นที่ของคนในชุมชน เกิดจากการคำนึงในการสร้างคำนึงในแต่ละพื้นที่ที่ผสานกับการยอมรับของบุคคลเพื่อพัฒนากลุ่มของตนให้เกิดความยิ่งใหญ่ จากความร่วมมือกันทั้งทางภาครัฐและเอกชน ในการร่วมกันกระตุ้นแนวทางนโยบายให้ไปเป็นแนวทางที่ชัดเจนจากการศึกษาของ (Baker, 2002) พบว่าประเทศที่พัฒนาเมืองกีฬาที่สำคัญประกอบด้วยญี่ปุ่นโดยเน้นพัฒนาจิตใจของประชาชนให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นได้เสนอตัวเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกเกมส์ในปี ค.ศ. 2020 ซึ่งการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิก ครั้งนี้ประเทศญี่ปุ่นได้มุ่งเน้นการดำรงบทบาทลดความเหลื่อมล้ำในกลุ่มผู้พิการผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุด้วยแนวคิดการออกแบบสำหรับมวลชน (Universal Design) ที่ใช้การกีฬาเป็นสื่อกลาง ประเทศญี่ปุ่นได้พัฒนาเมืองกีฬาจนเป็นที่รู้จักระดับโลก คือ เกาะเซนได ประกอบด้วย ถิ่นกีฬาเฉพาะทาง (Sport

Town) 48 เมืองด้วยกัน โดยให้รับผิดชอบในการฝึกซ้อม และจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละชนิดกีฬา ซึ่งบางถิ่นกีฬา เฉพาะทางอาจรับผิดชอบในกีฬา มากกว่า 1 ชนิดกีฬา ขึ้นอยู่กับความพร้อมในการดำเนินการ ด้วยการพัฒนาให้เป็นเมืองกีฬาที่สร้างมาเพื่อรองรับการพัฒนา นักกีฬา และการจัดการแข่งขันใน กีฬาชนิดต่างๆ ทั้งโอลิมปิกฤดูร้อนและฤดูหนาวรวมทั้ง สามารถรองรับการแข่งขันกีฬาคอนฟิการอีกด้วย (Daniel, and Hopkinson, 1990)

กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรสต์ (เมืองดูไบ) ได้ริเริ่มโครงการพัฒนาเมืองกีฬา ระหว่างปี ค.ศ. 2004-2014 โดยเริ่มจากการก่อสร้างสนามกีฬานาฮดาใหญ่เพื่อรองรับการแข่งขันคเริกเก็ต ระดับโลกและการก่อสร้างสนามกีฬาในร่มขนาดใหญ่เพื่อรองรับกีฬาฟุตบอลและรักบี้ฟุตบอล เมืองกีฬาที่นี่มีโรงเรียนกีฬาของสโมสรฟุตบอลสรีส มาตคริต ซึ่งได้รับความสนใจจากเยาวชนทั่วโลก จนถึงปัจจุบันเมืองดูไบได้พัฒนาระบบการขนส่งเพื่อเชื่อมโยง เมืองกีฬากับส่วนต่างๆ โดยสมบูรณ์ จากการสร้างและ พัฒนาเมืองกีฬาดังกล่าวส่งผลให้ประเทศสหรัฐอาหรับอ มิเรสต์ (เมืองดูไบ) ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับ การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา มีคุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้น โครงสร้างพื้นฐานอาคารสถานที่ต่างๆ มีความ สวยงาม และสามารถสร้างรายได้จากการจัดการ แข่งขันกีฬา การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมในโรงเรียน หรือสถาบันการกีฬาของนักกีฬาทั่วโลก (Rahim Al Zarooni and Falaknaz, 2020)

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ถือเป็นอีกประเทศที่ประสบความสำเร็จในการ พัฒนาการกีฬา โดยสร้างเมืองสิงคโปร์ซิตีให้เป็นเมือง กีฬา มีเป้าหมายในการให้เมืองกีฬาเป็นส่วนหนึ่งใน

การสร้างวัฒนธรรมที่มีชีวิตชีวา และสร้างวัฒนธรรม การออกกำลังกายให้ประชาชนตั้งแต่ระดับเยาวชน ซึ่งต่อมา สิงคโปร์ได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา มากมาย อาทิ จัดการประชุมของคณะกรรมการ โอลิมปิกสากล จัดการแข่งขัน Youth Olympic 2010 ซึ่งเป็นครั้งแรกของโลก จัดการแข่งขันรถ F1 การ แข่งขัน Standard Chartered Marathon เพื่อสร้าง ให้คนสิงคโปร์รักการวิ่งมากยิ่งขึ้นจากการจัดการแข่งขัน รายการดังกล่าว สิงคโปร์ จึงได้รับรางวัลผู้ชนะเลิศระดับ เจริญทองเมืองกีฬาจาก International-Sports Event Management (ISEM) และจากการได้รับ รางวัล ทั้งหมดนี้ สามารถช่วยสร้างภาพลักษณ์ให้คน ทั่วโลกได้รู้จักสิงคโปร์ในฐานะเป็นเมืองกีฬา และ กลายเป็นศูนย์กลางของ Sport Media Sport Marketing Sponsorship ของ Asian และ Asia

เมืองกีฬากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตนั้น มีความเกี่ยวพันกันแนบแน่น ก็คือยุทธศาสตร์หลักเรื่อง นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ สภาวะแวดล้อมที่เอื้อ ต่อสุขภาพ เรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือการ เสริมสร้างพลังของชุมชนล้วนแล้วแต่เป็นหลักการ สำคัญร่วมกันทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม เมืองกีฬานั้นจะเป็น เมืองที่มุ่งไปยังเป้าหมายของการพัฒนางานกีฬา เพื่อให้เกิดความเป็นเมืองในการพัฒนากีฬาให้เข้าถึง กลุ่มบุคคลทุกเพศทุกวัยไปอย่างมีทิศทาง ตาม ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ

ประเทศไทย รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของ การกีฬาจึงกำหนดแนวคิดการพัฒนากีฬา โดยได้มีการ จัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรมและ จริยธรรมขึ้น เพื่อทำการศึกษาและตรวจสอบข้อมูล เกี่ยวกับการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ของ

ประเทศในภูมิภาคต่างๆ ขึ้น ซึ่งแนวความคิดการจัดตั้งเมืองกีฬานั้น จึงมิใช่เป็นเพียงเมืองที่มีความเพียบพร้อมของสนามกีฬา สิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักกีฬาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเท่านั้น เมืองกีฬายังเป็นสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรมและการสร้างบรรยากาศในการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการอื่นๆ ให้แก่นักกีฬานักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปอีกด้วยจึงได้มีแนวความคิดการสร้างเมืองกีฬาโดยไม่เพียงแต่ศึกษาข้อมูลกลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงชาวบ้านตามต่างจังหวัด ทุกฐานะเพื่อได้มีโอกาสเข้าใช้บริการจากสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองกีฬา (Office of the National Economic and Social Development Council, 2020)

จากแนวคิดเมืองกีฬาในประเทศไทย ยังคงเป็นลักษณะของจังหวัดที่นำเสนอที่เพื่อใช้สำหรับจัดการแข่งขันเป็นรูปแบบอีเวนต์ต่างๆ มากกว่าเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนในการสร้างการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งบทบาทของเมืองกีฬาในไทยให้มีความสำคัญในการเข้าชมหรือรูปแบบการท่องเที่ยวมากกว่า ทำให้ปัญหาการพัฒนาคุณภาพชีวิตยังสามารถดำเนินไปตามความหมายที่แท้จริงของเมืองกีฬาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ได้เกิดขึ้นจากรัฐบาลหรือผู้บริหารสนามกีฬานั้นๆ เพียงเท่านั้น ยังต้องรวมถึงความร่วมมือของประชาชนในประเทศร่วมกันกระตุ้นให้ตนเองหันมาให้ความสนใจในกีฬาหรือกิจกรรมในการออกกำลังกายเพื่อช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม

ความหมายของคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิตประกอบด้วยคำ 2 คำ คือ คุณภาพ หมายถึง ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคลหรือสิ่งของ และชีวิต หมายถึง ความเป็นอยู่สรุปได้ว่าคุณภาพชีวิต หมายถึง ลักษณะความเป็นอยู่ที่ดี (Fisher, 1992; McMahon, 2005; Nesse, 2005; Yupa Udomsak, 2007; Kanokwan Choocheep, 2008; Sutthipong Bunpadoong, 2011; Kusuma Kosol, 2012 and Pachong Praekhaow, 2009)

จากความหมายของคุณภาพชีวิตนั้นจะเห็นว่าคุณภาพชีวิตหมายถึง ความอยู่ดีมีสุข ของบุคคลและสังคม แต่ละช่วงวัยที่แตกต่างกัน ที่มีพื้นฐานบริบทของสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง และศาสนา สุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รายได้ การมีงานทำ ความเสมอภาค เทคโนโลยี ความผูกพันในสังคม มาเกี่ยวข้อง แม้ว่ามิติหรือองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตส่วนหลักมีความเหมือนกันแต่จะมีมิติหรือองค์ประกอบบางอย่างที่มีความแตกต่างกัน ขึ้นกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

องค์ประกอบคุณภาพชีวิต

Sharma, (1988) ได้กล่าวว่า ระดับความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นดัชนีวัดระดับคุณภาพชีวิต (Quality of life) โดยแบ่งระดับตามการได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการ 3 ประเภท คือ ระดับหนึ่ง ได้แก่ ความต้องการเชิงชีวกายภาพ (Bio-physical needs) ระดับสองคือ ความต้องการเชิงจิตสังคม (Psycho-Social needs) และระดับสามคือ ความต้องการบรรลุอุดมการณ์ของชีวิต (Individual

aspiration needs) นอกจากนั้นได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบคุณภาพชีวิตไว้ดังนี้ Campbell, al. , (1976) Lee, et al. , (1982) Cummins, (1998) Farrell et al, (1995) Nipon Kantasewee. (2012), Sukhum Taptawee. (2011), Patcharee Yalaeng. (2013) จึงสรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพและพลานามัย และด้านจิตใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างที่เราได้ทราบโดยทั่วไปว่าเล่นกีฬาแล้วจะได้ประโยชน์ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ หากบุคคลใดเข้าใจอย่างผิวเผินย่อมเห็นว่า มีคุณค่าน้อยมาก อาจจะชัดเจนในบางเรื่อง เช่น สุขภาพดีร่างกายแข็งแรงขึ้น อารมณ์แจ่มใสสนุกสนานร่าเริงมากกว่าแต่คุณค่าจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬา มีอีกมากมายถ้าสามารถเข้าถึงแก่นแท้จริง

เมืองกีฬาพัฒนาคุณภาพชีวิต เนื่องจากกีฬาได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของผู้คน รวมทั้งยังมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอดีตกีฬาเป็นกิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือเพื่อความแข็งแรงของร่างกาย แต่ในทางกลับกัน วันนี้กีฬากลับมามีบทบาทต่อการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับชาติต่างๆ เป็นอย่างมากตราบดีที่กระแสโลกยังมีการเปลี่ยนแปลงและเข้าสู่การแข่งขันด้านต่างๆ อย่างเอาจริงเอาจัง กีฬาก็เป็นตัวเลือก หรือกิจกรรมหนึ่งที่ทุกชาติจะมองข้ามไม่ได้โดยเฉพาะประเทศที่เจริญแล้วจะมีการนำเอากิจกรรมกีฬาเข้ามาเป็น

องค์ประกอบในการพัฒนาคนและพัฒนาชาติ วันนี้กระแสกีฬากำลังมาแรงและได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์และให้ความสุขแก่สมาชิกในสังคมและครอบครัว โดยเฉพาะในโอกาสที่นักกีฬาไปสร้างผลงานนำชัยชนะและชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ ผู้คนในสังคมไทยต่างก็มีความสุขกันถ้วนทั่ว ในขณะเดียวกัน ปัจจุบันกีฬาก็เป็นหนึ่งในธุรกิจที่รัฐบาลและผู้ประกอบการเข้าไปส่งเสริมสนับสนุนจนนำไปสู่การขับเคลื่อนเพื่อต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามนโยบายของรัฐบาลการกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพและพลานามัยและด้านจิตใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจะอาศัยกระบวนการของกีฬาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อนานาชาติ เศรษฐกิจของตนเองและผู้อื่นเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์การของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศจึงได้สนับสนุนให้มีการใช้กีฬาก่อการออกกำลังกายและนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศตน ปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถจำแนกได้ 5 ประการดังนี้ (Thailand National Reform in Sports, Arts, Culture, Morality and Ethics Board, National Reform Council, 2020)

1. ความตื่นตัวการเอาใจใส่สุขภาพและการออกกำลังกายที่เพิ่มมากขึ้น การมีรูปร่างและบุคลิกภาพที่ดีอันเกิดจากการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนสำคัญในการทำใหตัวเองดูดีและน่าดึงดูด ในยุคสมัยนี้โดยมีสื่อต่างๆเป็นตัวชี้้นำจนทำให้ประชาชนทั่วไป เริ่มตระหนักว่าสุขภาพและพละนาบเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องใส่ใจเพื่อทำให้ตนเองดูดีอยู่เสมอบรรอบกับความรุนแรงของการเป็นโรคเรื้อรังที่ไม่ติดต่อและแนวโน้มค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคที่เพิ่มมากขึ้น จึงหันมาสนใจดูแลสุขภาพตนเองมากยิ่งขึ้น

2. การผลักดันและส่งเสริมการกีฬามวลชน โดยภาครัฐ รัฐบาลทั่วโลกโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วโดยส่วนใหญ่มีนโยบายส่งเสริมการกีฬาให้กับประชาชน ในทุกระดับทุกพื้นที่และทุกมิติภายในประเทศผ่านกิจกรรมระดับประเทศระดับภูมิภาคระดับท้องถิ่นและระดับชุมชน ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดนโยบายและกิจกรรมส่งเสริมการกีฬา คือสังคมผู้สูงอายุที่ต้องการมีชีวิตหลังเกษียณอายุที่ดี การมีอายุขัยโดยเฉลี่ยที่ยาวนานขึ้น ความตื่นตัวและการเอาใจใส่สุขภาพการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมต่อการกีฬาในกลุ่มประชาชนและการเรียกร้องถึงความเสมอภาคของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ

3. โลกาภิวัตน์กับเศรษฐกิจการกีฬาที่เปลี่ยนไปในยุคที่การสื่อสารสามารถส่งผ่านข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและการบริโภคข้อมูลข่าวสารอย่างไร้ขีดจำกัดทำให้เกิดพลวัต (Dynamic) ของเศรษฐกิจของการกีฬาโลกที่เปลี่ยนไป อาทิเช่น นักกีฬาอาชีพนิยมที่จะเลือกเล่นชนิดกีฬาหรือแข่งขันกีฬาในประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่าการทำธุรกิจและการค้าขาย

ออนไลน์ เพื่อตอบสนองกลุ่มลูกค้ากีฬาจากทั่วทุกมุมโลกแทนการมุ่งเน้นขายแค่กลุ่มลูกค้าเดิม การพัฒนาการกีฬาในเชิงธุรกิจการค้าและการมุงตอบสนองกลุ่มผู้ชมที่เป็นเป้าหมายบางกลุ่มอายุเป็นพิเศษเพื่อเพิ่มกำไร

4. การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของประชากรวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงจากในอดีต โดยจากเดิมมีวิถีชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในที่พักอาศัยเป็นชีวิตที่เรียบง่ายและไม่เร่งรีบ แต่ในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องออกเดินทางเพื่อไปประกอบอาชีพนอกบ้านและในเวลาจำกัดทำให้ต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตซึ่งส่งผลให้เกิดรูปแบบการออกกำลังกายใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับการใช้ชีวิตแบบคนรุ่นใหม่มากขึ้น อาทิเช่น การออกกำลังกายกลุ่มเล็ก การเล่นโยคะและการออกกำลังกายในฟิตเนสที่มีบริการหลากหลายรูปแบบ รวมไปถึงการวางแผนการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับความชอบของตัวเอง (Personalized Sports) เพื่อให้สามารถจัดการเวลาการใช้ชีวิตของตนเองในแต่ละวัน

5. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาศาสตร์การกีฬาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในยุคสังคมดิจิทัล ในปัจจุบันช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ระหว่างนักกีฬาและผู้ชมกีฬาอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ได้รับการพัฒนาให้กลายมาเป็นสื่อกลางรูปแบบใหม่ที่ช่วยให้เกิดการรวมกลุ่มคนที่มีความนิยมหรือชื่นชอบ การชมกีฬาที่คล้ายคลึงกันเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ยังช่วยเสริมสร้างให้เกิดธุรกิจใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในขณะเดียวกัน วิทยาศาสตร์การกีฬาก็มีพัฒนาการอย่างมากจน

สามารถก่อให้เกิดรายได้จากผลิตภัณฑ์และบริการซึ่งกระบวนการเหล่านี้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมกีฬา

ดังนั้นการดำเนินงานที่จะพัฒนาเมืองกีฬานั้น จำเป็นต้องมีการดำเนินการสร้างกระแสท้องถิ่นเรื่องเมืองกีฬา โดยเน้นกระตุ้นกระแสความสนใจในคุณภาพชีวิต สุขภาพ สิ่งแวดล้อมของความเป็นเมือง และสนับสนุนให้มีการจัดเวทีการเรียนรู้ทำจากจุดเล็กๆ ให้สำเร็จเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและเป็นแบบอย่างที่ดีในการขยายผล ประกอบกับการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนกระบวนการขับเคลื่อนเมืองกีฬาโดยสนับสนุนพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นชุมชน พร้อมทั้งสร้างความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ความเข้าใจในแนวคิดเรื่องเมืองกีฬาผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ รวมทั้งสร้างเครือข่ายการทำงาน เมืองนักกีฬาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีเกิดขึ้น

แนวทางการให้บริการการกีฬาและสร้างคุณภาพชีวิต (Sport for Life)

1. จัดตั้งและพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬาที่ครอบคลุมทั่วทุกภาคของประเทศ โดยพิจารณาคัดเลือกจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดที่มีปัจจัยสำคัญที่จะสามารถพัฒนาไปสู่เมืองกีฬาได้ จากนั้นจึงมีการพัฒนาให้เป็นเมืองกีฬาตามแนวความคิดและแนวทางตามที่กำหนด โดยการสร้างบรรยากาศในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้นและการก่อสร้างอาคารและสถานที่ สวนสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ครอบคลุมพื้นที่ทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าว เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีความต้องการที่จะออกกำลังกายตามเป้าหมายที่กำหนด มีการจัดกิจกรรม

นันทนาการต่างๆ และมีการจัดการแข่งขันกีฬาพื้นฐานและกีฬาพื้นบ้านในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

2. ส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนในทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าวตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตใจ โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกในกลุ่มเด็กและเยาวชนในทุกตำบลให้หันมาสนใจในการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาพื้นฐานและกีฬาพื้นบ้านในท้องถิ่นและบรรจุกีฬาดังกล่าวไว้ในหลักสูตรการศึกษาของทุกโรงเรียนในตำบลต่างๆ รวมทั้งจัดให้มีการแข่งขันระหว่างโรงเรียนภายในตำบลอย่างต่อเนื่อง

3. ส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนในทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าวหันมาให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาในชนิดต่างๆ มากยิ่งขึ้น และเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่อง โดยอาจเป็นผู้เข้าชมกีฬาเป็นนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน หรือเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

4. จัดหาและพัฒนาบุคลากรการกีฬาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอยู่ประจำทุกตำบลของจังหวัดดังกล่าวเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน นักกีฬาเด็ก และเยาวชนในชุมชนในเรื่องการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ถูกต้องเป็นไปตามหลักการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาและเป็นเครือข่ายในการให้ความรู้ในด้านดังกล่าวให้แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย รวมทั้งเป็นผู้รวบรวมข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการบริหารจัดการกีฬาพหุแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (Office of the National Economic and Social Development Council, 2020)

บทสรุป

เมืองกีฬาเป็นส่วนสำคัญในการให้บริการการกีฬาและสร้างคุณภาพชีวิต (Sport for Life) ให้แก่ประชาชน นักกีฬา และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ จนสามารถพัฒนาไปสู่การปรับเปลี่ยนวิถีทางในการดำเนินชีวิตไปสู่สังคมแห่งการออกกำลังกายและเล่นกีฬา (Sport Community) และการสร้างระเบียบวินัยและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน (Social Regeneration) โดยเมืองกีฬานี้จะมีโครงสร้างพื้นฐานประกอบด้วย สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะและสถาบันการศึกษาที่มีองค์ความรู้ในเรื่องการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ตามที่ต้องการ ซึ่งอาคารสถานที่ดังกล่าวสามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลก (Sport Event) ได้อย่างต่อเนื่องเสริมสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติ โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry) อย่างเป็นรูปธรรม โดยการจัดกิจกรรมการเล่นการกีฬากการออกกำลังกาย การจัดการฝึกอบรมกีฬานิตต่างๆ และการจัดการแข่งขันกีฬาควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ (Sport Tourism) รวมทั้งการให้บริการที่พักและการขนส่งระหว่างที่พักและสนามกีฬาที่มีความสะดวกสบายให้แก่ นักกีฬา นักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจทั่วโลก ทำให้รัฐบาลเห็นความสำคัญของการกีฬา ขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาจากการเสนอรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีความสมดุลในทุกมิติทางเกี่ยวกับการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ของประเทศในภูมิภาคต่างๆ ขึ้น เพื่อตอบโจทย์แผนยุทธศาสตร์ของประเทศ และเกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

รายการอ้างอิง

- Baker, B.J. (2002). *American Sport in the City the Making of an Urban Place*. A Thesis in Master of Architecture University of Cincinnati: The School of Architecture and interior Design.
- Campbell, A. (1976) Subjective Measures of Well-Being. *American Psychologist*, 31, 117-124. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.31.2.117>
- Cummins, R. A. (1998). *The comprehensive quality of life scale (5^{ed})*. Proceeding of the First International Conference on Quality of Life in Cities, Singapore, 4-6 March. p.68.
- Daniel, P. and Hopkinson, M. (1990). *The Geography of Settlement*. Hong Kong: Oliver & Boyd.
- Fisher, R. (1992). Personal Values and Individual Quality of Life in Palliative Care Patients. *Journal of Pain and Symptom Management*, 30, 154-159.
- Kanokwan Choocheep. (2008). *Quality of Work Life of Civil Servants in the Southernmost Provinces*. Thesis (Public Administration) . Faculty of Public Administration: National Institute of Development Administration.

- Kusuma Kosol. (2012). *Quality of Life of Agriculturists during the Economic Recession*. A case study in Surat Thani and Nakhon Si Thammarat Provinces. Thesis (Public Administration). Faculty of Public Administration: National Institute of Development Administration.
- Lee, H. et al. (1982). *Perceptions of quality of life in an industrializing country: The case of Republic of Korea*, Social Indicators Research, 10, 297-317.
- McMahon, D.M. (2005). *Happiness: a History*. New York: Atlantic Monthly Press.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). *The Sixth National Sports Development Plan (2017-2021)*. Bangkok: Business Organization.
- National Economic and Social Development Board, Office. (November 15, 2020) *The Twelfth National Economic and Social Development Plan (2017-2021)*. Retrieved from www.nesdb.go.th.
- Nesse, R.M. (2005). Natural selection and the elusiveness of happiness. In F. A. Huppert, N. Bayis & B. Keverne (Eds.), *The science of well-being* (pp. 3-32). Oxford: Oxford University Press.
- Nipon Kantasewee. (2012). *The Development of Quality of Life and Society*. Bangkok: Academic Center of Royal Thai Naval Institute.
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2020). *Liveable City, Liveable Community*. Retrieved from <http://www.nesdb.go.th/Interestingmenu/City/rightbarnew.html>.
- Pachong Praekhaow. (2009). *Behaviors for Exercises of King Mongkut's University of Technology Thonburi Students: A Case Study*. Faculty of Mathematics and Science, King Mongkut's University of Technology Thonburi.
- Patcharee Yalaeng. (2013). *Study in Quality of Life and Factors Influencing Quality of Life of Palm Oil Farming in the South of Thailand*, Chiang Mai, Maejo University.
- Rahim Al Zarooni A. and Falaknaz A. (2020). *Dubai Sports City to life*. Search on <http://www.dsc.ae/who-we-are1.Ctri>.
- Royal Institute. (2003). *Royal Institute Dictionary B.E.2542*. Bangkok: Nanmee Books Publication.
- Sharma, R.C. (1988). The meaning of quality of life. In R.C. Sharma, ed. *Population, resource environment and quality of life*. New Delhi: Dhanpat Rai and Sons.
- Sports Authority of Thailand. (2020). *Sports City*. Retrieved from <http://www.sat.or.th/index.php/en/>.

- Sutthipong Bunpadoong. (2011). *Developing the Life Quality of the Elderly by Applying Sufficiency Economy- Based Schooling (Phase 1)*. Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University.
- Sukhum Taptawee. (2011). *Quality of Life in the Work of Non- Commissioned Officers: A Case Study, 2nd Engineer Battalion, Kings Guard 402: A Case Study, 2nd Engineer Battalion, Kings Guard 402: Special Problems of Graduate Students in Public Administration*. Chonburi, General Administration, Burapha University.
- Thailand National Reform in Sports, Arts, Culture, Morality and Ethics Board, National Reform Council (November 15, 2020). *Sport City*. Retrieved from <https://www.parliament.go.th/ewtcommittee>.
- Walailuk University. (1996). *The Royal Guidance of His Majesty the King Bhumibol Adulyadej at the Commencement Ceremony since 1950- 1994*. Nakhon Si Thammarat.
- Yupa Udomsak. (2007). *Concepts, Principals and Methods of Demographic Studies. In Conference Papers on the Topic Health Education*. Nakhon Pathom: Mahidol University.